

ὁ Ὀμηρικὸς ὕμνος δεικνύει ὅτι ἡ Δημήτηρ ἀκριβῶς ἀφῆκε διὰ τὸ πένθος τὴν κόμην λευμένην καὶ πίπτουσαν ἐπὶ τῶν ὤμων, τὴν ξανθὴν δὲ αὐτῆς κόμην ἐξάγει ὁ ποιητὴς αὐτόθι. Ἄρα δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῆ παραδόξον ὅτι ἡ τέχνη λυσίκομον ἤθελε ν' ἀπεικονίσῃ τὴν Δημήτρα. Ἄλλως αἱ ἀνωμαλίας ἄς ὁ Βέλκερ παρετήρησεν εἰς τὸ γνωστὸν μέγα Ἑλευσινιακὸν ἀνάγλυφον ἐξηγοῦσι πῶς εἰς οὕτω ἀρχαῖον ἔργον τὸ εἰς νεανικὸν μᾶλλον πρόσωπον ἀρμόζον λυσίκομον δύναται κάλλιστα ν' ἀποδοθῆ εἰς τὴν Δημήτρα. Καὶ ὡς πρὸς τὸ κάθισμα τὸ παρὸν ἀνάγλυφον παρέχει πιστοτέραν τῶν τέως γνωστων εἰκὼν εἶνε δὲ τοῦτο ἡ cista mystica (πρβλ. ἐν ἐπιγρ. «κίστας ἐγχύσας ἱερά μυστικά» καὶ Παιστ. «κιβωτὸς ὁποίας ποιεῖσθαι νομίζουσι Δήμητρι»).

ΕΚ ΤΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΥ

Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΤΟΥ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1895

Πλανῆται.

Ὁ Ἑρμῆς εἶνε ὁρατὸς ὡς ἀστὴρ τῆς ἐσπέρας, καθ' ἐσπέραν ἐν τῷ ἀστερισμῷ τοῦ Ἰδρωδίου μετὰ τὴν δύσιν τοῦ Ἥλιου μέχρι τῆς 13 Φεβρουαρίου. Τὴν 8 Φεβρουαρίου ἡ ἀπόστασις αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Ἥλιου εἶνε 46, ἀπὸ δὲ τῆς Γῆς 102 ἑκατομμύρια χιλιομέτρων.

Ἡ Ἀφροδίτη εἶναι ὁρατὴ ὡς Ἑσπερος κατ' ἀρχὰς πλησίον τοῦ Ἑρμοῦ ἐν τῷ ἀστερισμῷ τοῦ Ἰδρωδίου καὶ ἀκολουθεῖ ἐν τῷ τῶν Ἰχθύων. Ἡ ἀπόστασις αὐτῆς, τὴν 2 Φεβρουαρίου, ἀπὸ μὲν τοῦ Ἥλιου εἶναι 107, ἀπὸ δὲ τῆς Γῆς 236 ἑκατομμύρια χιλιομέτρων.

Ὁ Ἄρης, περὶ τὰς ἀρχὰς Φεβρουαρίου μεταβαίνει ἐκ τοῦ ἀστερισμοῦ τοῦ Κριοῦ εἰς τὸν τοῦ Ταύρου καὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς εὐρίσκειται πλησίον τῶν Πλειάδων πρὸς Νότον. Ὁ Ἄρης δὲεὶ ὀλίγον μετὰ τὸ μεσονύκτιον καὶ ἀναγνωρίζεται εὐκόλως ἐκ τοῦ ζωηροῦ ἐρυθροῦ φωτὸς αὐτοῦ. Τὴν 2 Φεβρουαρίου ἡ ἀπόστασις αὐτοῦ ἀπὸ μὲν τοῦ Ἥλιου εἶναι 233 ἀπὸ δὲ τῆς Γῆς 192 ἑκατομμύρια χιλιομέτρων.

Ὁ Ζεὺς λάμπει ἐν τῷ ἀστερισμῷ τοῦ Ταύρου μετὰ τὸ Βασίλειον καὶ τοῦ Κάστορος καὶ Πολυδεύκου. Ὁ Ζεὺς δὲεὶ τὴν πρωτὴν ὀλίγη ὥρα πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ Ἥλιου. Τὴν 2 Φεβρουαρίου ἡ ἀπόστασις αὐτοῦ ἀπὸ μὲν τοῦ Ἥλιου εἶνε 764 ἀπὸ δὲ τῆς Γῆς 679 ἑκατομμύρια χιλιομέτρων.

Ὁ Κρόνος ὁρατὸς πλησίον τῆς Ζυγοῦ πρὸς Ἀ τοῦ Στάγνου τῆς Παρθένου μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Ἡ ἀπόστασις αὐτοῦ ἀπὸ μὲν τοῦ Ἥλιου εἶνε 1448 ἀπὸ δὲ τῆς Γῆς 1395 ἑκατομμύρια χιλιομέτρων.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ Α'

(Ἴδε προηγούμενον φύλλον)

37.— Τίνος μεγάλου φιλοσόφου ὁ σκύλος ὠνομάζετο Ἄτμα;

38.— Διατί αἱ μυῖαι, καὶ ἄλλα τινὰ ἔντομα δύναται νὰ περιπατοῦν ἐπὶ τῆς ὀροφῆς μὲ τοὺς πόδας πρὸς τὰ ἐπάνω, χωρὶς νὰ πίπτουν;

39.— Ἀποτελοῦμαι ἐκ 14 γραμμάτων καὶ ἤμην Βασιλεὺς. Ἐκ τῶν γραμμάτων μου ἂν λάβης τὸ 14ον, τὸ 13ον (ἢ ἀντ' αὐτοῦ τὸ 11ον ἢ τὸ 9ον ἢ τὸ 7ον ἢ τὸ 4ον) τὸ 8ον, τὸ 13ον (ἢ πάλιν τὰ ἀντ' αὐτοῦ) καὶ τὸ 1ον (ἢ ἀντ' αὐτοῦ τὸ 10ον) θὰ σχηματίσῃς ἐν ἄνθρω.

40.— Τίνος ποιητοῦ εἶνε οἱ στίχοι:

Ματαίως εἰς τὴν γῆν αὐτὴν ἡ Δάφνη δὲν ἀνθίζει,
Ἡρώων στέφει μέτωπα ἢ μνήματα στολίζει.

41.— Τίς ἐν ἡλικίᾳ 22 ἐτῶν ἔγεινεν ὑπουργὸς καὶ μετὰ δύο ἔτη πρωθυπουργός;

42.— Πότε καὶ τοῦ συνήλθε Σύνοδος διὰ νάπορασίη ἂν καὶ αἱ γυναῖκες εἶνε ἄνθρωποι;

43.— Ποῖος ἐκ τῶν ἀρχαίων καὶ ποῖος ἐκ τῶν νεωτέρων φημίζονται ὡς οἱ πολυγλωσσότεροι τῶν ἀνθρώπων;

44.— Ὅπως εἶμαι ἂν μάρφήσης
Εἰς τὰ ζῶα θά μ' ἀπαντήσης.

Ἄν με ἀναγραμματίσῃς,
Ἴσως μὲ καταβροχθίσῃς.

45.— * * * Σ
* * * Σ Ν' ἀντικατασταθοῦν οἱ
* * * Ω * * Σ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων, ὥστε ν' ἀποτελεσθῆ ρόμβος.
* * * Σ
* * Σ
Σ

46.— σου ου ακου αι ωα εσα.
(Ἐπεται συνέχεια)

Φιλολογικά, Καλλιτεχνικά, Ἐπιστημονικά, Εἰδησίαι.

Ἡ λαϊκὴ ἔκδοσις τοῦ προηγούμενου φυλλαδίου τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἐστίας» τοῦ ἀφιερωμένου εἰς τὸν Παράσχον, ἐξημετήθη σχεδὸν ὅλην ἐν Ἀθήναις καὶ ἐνεκα τούτου πολὺ ὀλιγώτερα φυλλάδια τοῦ συνήθους ἐστάλησαν εἰς τὰς Ἐπαρχίας. Ὅσοι ἐκ τῶν ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις ἀγοραστῶν μας φυλάττουσιν σειρὰν τῆς «Εἰκ. Ἐστίας» καὶ δὲν εὕρουν τυχὸν ἕκτον φυλλάδιον εἰς τὸ Πρακτορεῖον, δύναται νὰ το ζητήσουν ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ Γραφείου μας ἀποστέλλοντες δεκάλεπτον γραμματόσημον, διότι χάριν αὐτῶν ἐφυλάξαμεν ὀλίγα ἀντίτυπα.

Υπὸ τὸν τίτλον «Ἡ πνευματικὴ κίνησις ἐν Ἑλλάδι.— Λίγα λόγια», ὁ κ. Μιχαὴλ Μητσάκης ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ Ἄστυ μακρότατον ἄρθρον, ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τῆς συζητήσεως, τὴν ὁποίαν ἤγειρεν ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Παλαμᾶ φιλοτετυνηθεῖσα μετάφρασις τῆς Ὑπατιᾶς τοῦ Λεόντ. Δεῖλ. Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐδήλωσεν ὁ κ. Παλαμᾶς ὅτι δὲν θάπαντήσῃ.

Ο κ. Ἄντ. Θ. Ἡπίτης, λοχαγὸς τοῦ προβολικοῦ, ἀγγέλλει τὴν ἔκδοσιν «Λεξικοῦ Ἐπιστημονικῶν καὶ Τεχνικῶν ὄρων». Τὸ χρησιμώτατον τοῦτο σύγγραμμα θέλει ἐκδοθῆ κατὰ φυλλάδια μηνιαία.

Νέα πρωτότυπος ἐπιφυλλίς ἤρξατο δημοσιευομένη ἐν τῇ καθημερινῇ Ἐστίᾳ. Εἶνε διήγημα τοῦ κ. Κωστή Πασσαγιάννη ἐπιγραφόμενον «Κόσμος Ὀνειροφάνταστος».

Ἐξακολουθοῦν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, ὑποδιαιεθεσίης ἤδη εἰς ὁκτὸ διάφορος εἰδικὰς ἐπιτροπὰς.

Ἀπέβησε καὶ ἐκδηθῆ μεγαλοπρεπῶς, ἀποδοθεῖς Ἀσῶν εἰς αὐτὸν τιμῶν ὑποστρατήγου, ὁ ἐνταῦθα ἀρχιεπίσκοπος τῶν Δυτικῶν αἰδῶς Ζαφφίνος. Ὁ νεκρὸς μετεκομίσθη εἰς Κέρκυραν, τὴν ἰδιαίτεράν αὐτοῦ πατρίδα.

Ἀιβουλευτικαὶ ἐκλογαί, κατὰ νεωτάτας εἰδησίαις, Ἀθῶν ἐνεργηθῶν τὴν 16ην Ἀπριλίου, Κυριακὴν τῶν Μυροφόρων. Τὸ Διάταγμα τῆς Διαλύσεως τῆς Βουλῆς δημοσιεύεται ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος.

Τὰ Ξένα.

Ὁ ἐν Μονάχῳ ἀρχαιολόγος Παῦλος Ἄρντ, ὁ συνεργάτης τοῦ πρὸ μικροῦ ἀποθανόντος περιωνύμου

Ἐρρίκου Μπρουν, ἀνέλαβε νὰ διαπεράνῃ τὴν ἔκδοσιν τῶν τελευταίων συγγραμμάτων τούτου, τῶν μνημείων τῆς ἑλληνικῆς καὶ ῥωμαϊκῆς γλυπτικῆς καὶ τῶν ἑλληνικῶν καὶ ῥωμαϊκῶν προσωπογραφιῶν. Τοιοῦτρόπως τὰ μεγάλα ταῦτα τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης ἔργα θὰ συμπληρωθῶσι κατὰ τὸ αὐτὸ σχέδιον, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἡ ἔκδοσις αὐτῶν τὸ πρῶτον ἤρξατο, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τούτου ὁ Παῦλος Ἄρντ, ἀποσυρθεὶς τῆς διευθύνσεως τοῦ ἐν Μονάχῳ μουσείου τῶν ἐκμαγείων, ἀνέλαβε νὰ συνεχίσῃ τοῦ ἀποθανόντος αὐτοῦ φίλου τὸ διακοπέν ἔργον. Τὴν ἔκδοσιν θὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ αὐτὸ ἐν Μονάχῳ μέγα κατὰστημα Μπρούκμαν.

Τὸ κάλλιστον ῥωσικὸν περιοδικὸν ὁ «Γῦρος τοῦ Κόσμου» ἐξακολουθεῖ τακτικῶς τὰς μηνιαίας ἐκδόσεις τῶν καλλιτεχνικώτατα ἐκδομένων μυθιστορημάτων, τῶν ὁποίων τὸν δεύτερον ἀριθμὸν ἀπέτελεσεν ὁ Δουκὴς Λάρας τοῦ ἡμετέρου κ. Δ. Βικέλα. Τα κομψότατα τοῖμα, τὰ ὁποῖα συγκροτοῦσι τὴν μυθιστορικὴν ταύτην βιβλιοθήκην, εἶνε μετὰ τσαούτης φιλοκαλίας ἐκτυπωμένα καὶ ὑπὸ τοιοῦτων ὠραίων εἰκόνων κοσμοῦνται, ὥστε νομίζει τις αὐτὰ πρὸ τῆς Παρισίνης κομφοτεχνίας. Καὶ ὅμως εἶνε πάντα ῥωσικὰ καλλιτεχνήματα, δίδοντα μίαν ἰδέαν τῶν ἐπὶ τῶν προόδων τοῦ ῥωσικοῦ ἐφευρετικῶ πνεύματος καὶ τῆς ῥωσικῆς φιλοκαλίας, ἣτις ἐφαμίλλος ἀπέβη τῆς ἀνυπερβλήτου θεωρουμένης Γαλιτικῆς λεπτότητος ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ἀντικειμένων τῆς τέχνης καὶ τῇ ἐκτελέσει αὐτῶν.

κ. Μ. Φλώρ. Ράζγραδ. Ἐνεγράφητε. Στείλατε τὴν συνδρομὴν σας, χρυσοῦν εἰκοσόφραχον ἐσφηνωμένον εἰς χαρτόνιον, ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς, εἰνε τὸ ἀσφαλῆστερον μῆσον.— κ. Δ. Κ. Ἐνταῦθα. Θεμελιᾶ εὐχαριστίας διὰ τὴν εὐμενῆ ἀνάμνησιν.— Θυμωμένω, Ἐνταῦθα. Πολὺ ὀλίγον μᾶς μέλλει τί θὰ ποῦν ἄνθρωποι ποῦ δὲν ἠξέουον οὔτε νὰ μᾶς ἀναγνώσουν.— κ. Ν...δην, Παρισίους. Καλόν, ἀλλ' ὄχι ἐκ τῶν συνήθως δημοσιευομένων εἰς τὴν Εἰκ. Ἐστίαν. Ξενίζει πολὺ.— Σκύτος, Ἐνταῦθα. Ὅταν ὁ ναύτης εἶνε ἀδέξιος, τί του παίει τὸ ἀστὴρ; Διὰ τὸ νέον θά τα εἴπωμεν προφορικῶς. Νά σας ἴδωμεν.— κ. Ι. Γρ. Ἄρτ ἀκ η ν. Ἐλήθησαν, σύμφωνοι.— κ. Στ. Μ. Ζάκυνθον. Σᾶς στέλλομεν τοὺς δύο τόμους τοῦ 93, διότι χωριστὰ φύλλα δὲν ὑπῆρχον. Τοὺς ἄλλους δὲν τοὺς ἔχομεν, δυστυχῶς. Θά σας γράψωμεν.— κ. Ἄλ Β. Κων]πολιν. Πολὺ ὑπόσιχα πράγματα! — κ. Π. Αδ. Ζάκυνθον. Ἡμεῖς δὲν τὴν ἔχομεν ἐκεῖνος ποῦ τὴν ἔχει δὲν τὴν δίδει ἔξω.— κ. Α. Παλ. Ἐνταῦθα. Καμμία πρόδοος; καὶ ἴτο φυσικόν; εἰς μίαν ἡμέραν δὲν ἀποκτάται ἡ πέτρα. Ἐμπρός! — Θ. Τ. Β. Ἐνταῦθα.— Μᾶς ἤρξατε καλλιτέρα τὸ διήγημα.— Τσέντλεμαν, Ἐνταῦθα. Καλόν τὸ πρότυπον ποῦ ἐδιαλέξατε; ἀλλὰ χρειάζεται ὑπομονή.— Κματζ. Ἐνταῦθα. Εἶνε σοβαρὰ ἡ ἀστεία; Δὲν ἐνοήσαμεν.— Πᾶν, Ἀγγίαν.— Ὅστε νομίζετε ὅτι εἶνε ἔργον ποιητοῦ τὸ ἰδικόν σας; Χαρὰ στή μετριοφροσύνη! — Ἡλ. Θεοδ. Ἐνταῦθα. Τὸ ἀτυχὲς Ὄρφανὸς μόνον τὸ τελευταῖον τετραστίχον ἔχει εὐτυχές:

Μὴ αὐγοῦλα πασχαλιάτικη, ἀπὸ τῆς γῆς τὸ γῶμα,
Σηκώθηκε ἡ μανουῖά του, τὸ πῆρεν ἀγκαλιά.
Κ' ἀπὸ τὰμέτροθα φιλιὰ ποῦ τοῦδωκε στό στόμα,
Ἐκλείσε καὶ δὲν ἄνοιξε τὰ βλεφάρὰ του πειὰ.

Παράξενον, Πάτρας. Δὲν θὰ τα χρησιμοποιοῦσιν. Ἐν τούτοις σας εὐχαριστοῦμεν.— Μοσχολ. Μᾶς ἤρξατε πολὺ. Τῶνομά σας, διὰ νὰ δημοσιευθῆ.— κ. Κ. Ἄδαμ. Στείλατε, παρακαλοῦμεν, καὶ τὸ δεύτερον.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Κ. ΜΑΪΣΝΕΡ ΚΑΙ Ν. ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1895—785.